По синяві мчиться кораблик горою,
Шо срібні у нього вітрила…
Пливе срібний місяць, мандрує з прибою,
На синь його Мойра спустила.

Чи плесо, як гребінь, чи піниться море,
Він лине, пливе, аби плисти…
А паруси сяйво кидають в простори,
То срібне, то знов золотисте.

Пливе, не закине свій якор на звенце,
Кружляє, а все по блакиті!
Глядить — у віддалі без впину блукає
По сірому-сірому світі
Човенце моє…

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.